

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten " " 15,00 " "

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ " " " 80,00 " " (" 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" " 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ " " " 50,00 " " (" 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" " 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ " " " 30,00 " " (" 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" " 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ " " " 20,00 " " (" 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" " 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være **forretningsfører** i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 3	MARS 1959	18 ÅRG.
-------	-----------	---------

INNHOOLD

Norsk frimerkepolitikk er 100 år foreldet ...	33	Sicilia 59	40
Norgeskatalogen nr. 53 pl. VII	35	Fra alle 4 verdenshjørner	40
Om gjenreproduksjon og trykking av fler-		Østerrike har verdens eldste frimerke	45
farge frimerkeplansjer	36	Da Ludvig XIV oppfant frimerket	45
Nederlandske særmerker	38	Meddelelser fra Poststyret	46
De första postala datumstämplarna	39	Referater	46

Norsk frimerkepolitikk er 100 år foreldet!

Herr Odd Grahms artikkel «Service over alle grenser» i NFT's januarnummer var et ord i rette tid. Det er sannelig på tide at noen virkelig prøver å sette det norske postvesen på plass. Personlig har jeg lenge vært inne på den tanke å gi Postvesenet «et spark» — og herr Grahms artikkel fikk meg også til det. Jeg er nemlig så enig med ham i det han skriver — og tusener av norske og utenlandske samlere også.

Service kan man ikke snakke om når det gjelder norsk postvesen. Den merker nemlig ingen noe til. Portoen legges stadig på, ytelsene blir svakere og svakere. Før fikk man brevene brakt opp til egen postkasse, nå derimot bringes de til en kasse

plasert ved boligenes innganger — noe som i høy grad skaper vansker for syke og gamle. Tar man f. eks. rekommanderte brev, så ble disse før i tiden sendt med spesielt bud til mottakeren, i dag må man *hente brevene selv* på postkontorer, ofte beliggende kilometere fra egen bolig. Dette til tross for at en forhøyet porto er betalt for slike brev. Snakk om inkonsekvens! Til overmål har man fått *landsporto* for brev i Oslo — tross avstandene her er ganske små og byen praktisk talt betaler halvparten av landets totalporto. Ikke til å undres over at større firmaer sender sine notaer, brev og lignende med egne bud. Var det riktig, burde flere firmaer gå sammen om felles budtjeneste

for denslags. Det ville nemlig lønne seg, og *gi et mindre portoutlegg for dem alle!* Jeg kan godt tenke meg at en slik ordning kan være *forbudt* av staten, men det er intet til hinder for at firmaer med meget post, ved minnelig (og hemmelig) overenskomst setter en budbringerordning i stand. Dette ville være et riktig svar på utviklingen.

En annen ting er postinkassasjoner. For mindre beløp er avgift og porto i dag så svar at den ofte kan gå opp i over 50 prosent av beløpet! Slikt hører ingen steder hjemme. En slik fortjeneste nærmer seg ågergrensen. At fornuftige folk finner bankene å være mer naturlige i denne forbindelse, er jo ikke det minste merkelig.

Når det gjelder spørsmålet om *førstedagsbrev*, er det norske postvesens innstilling så antikk og langt utenfor all sunn sans, at det kvalifiserer til avskjed på grått papir for ledelsen. Alle andre land i verden ser det som sin selvfølgelig plikt å medvirke til stimulering av samling på *førstedagsbrev*. Dette fordi disse brev ikke belaster transport-apparatet overettes meget, og dertil fordi frimerkene som settes på brevene, er merker som ellers ikke ville blitt solgt i det hele tatt. Forresten er jeg ikke så sikker på at det ikke ligger en eller annen «hund» begravet i den saken. Jeg sikter til Postmannslaget, som jo pleier utgi 1. dags konvolutter for nye merker og *dermed skaffes en inntekt*. På samme måte som dette laget har fått hånd over alle postklippene, klipp som i realiteten er frarøvet motagerne rundt om i landet.

Dermed er jeg kommet frem til selve frimerket — dette lille symbolet på god forretningssans og blikk for reklame. Hvor står så det norske postvesen her? Dessverre — omkring hundre år tilbake, slik titelen lyder. Alle verdens land — med unntagelse av Norge — har forlengst innsett den kolossale verdi som reklame-messig ligger i denne lille papirlappen. Nye merker kommer ved enhver anledning — til glede for millioner av frimerkesamlere, og til god reklame ellers for den sak frimerket forestiller. Ikke så herhjemme på bjerget. Her bruker man eldgamle motiver fra 1850-årene — gjentatt til det kjedelige. Aldri noe friskt og opplevende i form av landskapsbilder, industriforetager, billedhuggerverker osv.

osv. Aldri noen reklame for norsk turistnæring, aldri noen oppmuntring for norsk industri, fiskerier, skogbruk, idrett e. el. Vet ikke norsk postvesen at hundretusener av mennesker verden rundt samler på norske merker — og at de samme mennesker også ville kjøpe nye merker hver gang, hvis merkene stimulerer til det? Det ser ikke postvesenet. Postvesenet kaster nemlig her bort muligheten av å tjene millionvis av kroner. Selv har jeg i samtaler med massevis av frimerkesamlere rundt om i Europa hørt beklagelser over dette forhold og samtidig blitt fortalt at de sluttet med å samle norske merker fordi de er for kjedelige! Var det ikke riktigere av postvesenet å satse på dette felt, fremfor å legge på portoen her hjemme i tide og utide? Hvilken interesse har samlere av å se kongebilder på alle merker? Hva interesserer det dem å få Nordkapp om og om igjen uten variasjon? Og disse evindelige intetsigende tallene i et posthorn? Snakket om at Norge fører en konservativ og sunn frimerkepolitikk er bare talemåter — og så livsfjern og uforenlig med forretningsmessighet og effektivitet at det er til å gråte av.

Hvor gleder vi oss ikke over de vakre merker som stadig kommer fra Sveits for eksempel, eller fra Liechtenstein? Det er reklame. Derfor er også Sveits et av de mest yndede samlerområder i verden. Det sveitsiske postvesen vet at det tar inn millioner og atter millioner kroner hvert år på sin frimerkepolitikk, og gjør derfor også alt for å tilfredsstille verdens samlere. Her hjemme trækker man i skjegget til Karl den femtende og Oscar II, — ja, det blir til slutt sittende fast i postkassen.

Post-etaten ser ut til å mangle våkne folk — folk som kan sette i gang og riste instansene ut av «tornerose-søvnen» som har vart omkring hundre år nå.

Nå bør postvesenet bli klar over at hvis ikke vårt land skal bli glemte av verdens frimerkesamlere, må det endre sin frimerkeutgivelsespolitikk. La oss få skikkelig merker. La kongen beherske kroneverdiene, og la landets tusener av motiver komme frem på de øvrige verdier. Og bytt dem ved enhver given anledning. Sist, men ikke minst: Fri oss fra gjengangeren Nordkapp-merket, det betegner den ytterste grense — bokstavelig og åndelig regnet.

Einar Øiseth.

Norgeskatalogen nr. 53 pl. VII.

(Tillegg til tidligere forarbeider til Håndboken.)

Siden jeg avsluttet min artikkelserie om pl. VII, har jeg gjort et par iakttakelser om denne platen som bør komme med i forarbeidene.

Man vil se av artikkelen i nr. 7/8 for 1957 s. 121 at oppgr. 72 danner en irregulær fire-blokk, venstrerands, med oppgr. 71 og 72 pluss en ft. 1 uten ekstra kjennetegn, nevnt ovenfra og nedad, som venstreranden, og med oppgr. 84 t. h. for oppgr. 72.

Til disse fire har det senere lyktes meg å tilføye følgende: Til høyre for oppgr. 71 kommer i vannrett rekkefølge oppgr. 89, oppgr. 99, oppgr. 68, oppgr. 1, ft. 2 uten ekstra kjennetegn og oppgr. 38. Til høyre for oppgr. 84 kommer i vannrett rekkefølge oppgr. 33, oppgr. 65 og oppgr. 16. Tilsammen en v.r. blokk på 13 merker.

Det er verdt å merke seg at sett i loddrett rekkefølge kommer oppgr. 71 og 72, oppgr. 89 og 84, oppgr. 99 og 33, oppgr. 68 og 65 samt oppgr. 1 og 16 parvis ved siden av hverandre. Caspersen sier i sin korte kommentar til studiesamlingen sin: «Merkene er oppsatt etter sitt karakteristiske utseende», og med dette mener han *etter likhet*. Nr. 71, 72, 89, 84, 68 og 65 ligger jo noenlunde nær hverandre i nummerering alle sammen, og ganske kraftige kroneoppgraveringer er karakteristisk for alle disse, men likheten merkes best i loddrett rekkefølge. Dette tyder på at vedk. gravør har arbeidet i loddrett rekkefølge i trykkblokkene. Oppgr. 99, som jeg selv har oppdaget i tillegg til Caspersens 98, er så lik oppgr. 33 som den kan bli. Oppgr. 1 og 16 hører til den gruppen av oppgraveringer som har tverrstreker i kronebøylene, mens det vanlige er perler.

Jeg har ikke inntrykk av at de nevnte oppgraveringene hører til de sjeldnere av arten, så der skulle være bra sjanser til utvidelse av 13-blokken.

Og så var det tablåene 7 og 8 i nr. 1 for 1957 s. 10. Det har falt meg inn at det

ikke er usannsynlig at man kan identifisere den venstre g. 2-blokken (på 3 merker) i tablå 7 med g. 2-blokken i tablå 8. Det passer iallfall med at man ved denne kombinasjonen får 5 sammenhengende fire-blokker fra venstre rand til høyre rand. Oppgr. 15 griper, som man vil se av tablåene, forstyrrende inn. Men oppgr. 15 er iallfall den minst markerte av alle oppgraveringene g. 2 i sitt slags, så det er ikke noe påfallende i at det tilsvarende merket i tablå 7 er blitt betegnet bare som g. 2. Holder den her nevnte kombinasjonen av tablå 7 og 8, må jeg frafalle den muligheten jeg har nevnt i hefte 4 for 1957, s. 67, nederst i høyre spalte, at oppgr. 15 har en oppgr. 14 ved siden av seg. Man kan jo også tenke seg muligheten av en utskiftning — uten at jeg av det foreliggende kan se noe som direkte peker på det.

De kombinasjonene jeg har gjort hittil, strekker sine fangarmer så langt at der er grunn til å tro at ytterligere materiell vil gi bra sjanser for kontakt med tidligere resultater. Og det er vel ikke så rart at det formelig klør i fingrene mine etter å nå videre. Jeg har hittil hatt materiell utlånt fra 11 filatelister, hvorav 2 utenfor Norge. De andre 9 representerer 5 filatelistklubber. Det synes nærmest utenkelig at der ikke skulle finnes ytterligere sammenhengende materiell fra platen her i landet.

Jeg er derfor så fri å henvende meg på denne måten til samlere som ikke har lånt meg materiell tidligere, med spørsmål om utlån av sammenhengende av pl. VII. Vedk. kan ev. — «skjønt det koster å si det» — sette materiellet opp med inntegnet fortsatt poststempel. Utlånstiden blir i denne omgang neppe lang. Jeg tør imøteset henvendelse fra samlere som vil gjøre norsk filateli denne tjenesten, som jeg håper kan føre videre fram.

Herbert Mowinckel.

NORGE

N.K. nr. 1: Med riststempel	kr. 85.00 til kr. 110.—
—>— 1: Med 10 riststempel	» 150.00
—>— 1: Med nummerstempel	» 125.00
—>— 25 Pl. I, ubr. (originalgummi uten hengselrest) ...	» 20.00
—>— 25 Pl. I, ubr. par (originalgummi uten hengselrest) »	55.00
—>— 25 Pl. I, ubr. 4 blokk (orig.gummi uten hengselrest) »	175.00
Porto (rek.) inkludert i prisene. — Full garanti og returret.	
Henvendelse dette blads redaksjon (postboks 875/Oslo).	

Om gjenproduksjon og trykking av flerfarge fri-merkeplansjer.

Av boktrykker, disponent H. Durban-Hansen.

Oslo Filatelistklubbs katalogkomité har med 1959-utgaven av Norgeskatalogen latt fremstille en fargeplansje over de viktigste kjente norske *blå* fargevarianter, ment som en god rettleder og et hjelpemiddel ved identifisering og ordning av våre mange vanskelige fargevarianter. Plansjen omfatter 6 rader à 5 merker, altså 30 i ålt. Forfatteren av denne artikkel, som i første og siste rekke har vært ansvarlig for fremstillingen av plansjen, formoder at så mange av NFT's lesere er ukjent med hvordan en slik fremstilling skjer at en noe mer omhyggelig utredning av dette kan interessere de fleste.

Hva består oppgaven egentlig i: *Ganske enkelt å gjengi 30 merker h v a f a r g e n a n g å r s å g o d t a t h v e r f a r g e v a r i a n t k a n i d e n t i f i s e r e s o g t y d e l i g s k i l l e s f r a d e ø v r i g e f a r g e v a r i a n t e r a v s a m m e m e r k e.* At dette ikke er så ganske enkelt å løse, vil formodentlig fremgå av det etterfølgende.

Av originalene — selve frimerkene oppklebet på svart kartong — kan og kunne konstateres at *neppe to merker kunne sies å virke som av nøyaktig samme farge-nyanse.* De 30 merkene varierer tilsynelatende nokså sterkt, registeret går fra nesten klar grønnlig blå gjennom ren blå til sterkt rødlig blå. Av nokså «rene» nyanser har platen dertil alt fra helt lys, blass blå, mellomblå og frisk blå til mørk blå — og gråblå.

Teoretisk står det 3 trykkmetoder åpne for fremstilling av den forønskede fargeplansje: Original litografi, offset-metoden og boktrykk. Dels av tekniske, mest av økonomiske grunner må de to først nevnte metoder oppgis. Tilbake står da *boktrykk*, som i forholdet pris: resultat gir de største muligheter i dette tilfelle.

Boktrykk forutsetter først fremstilling av trykkplater, *klisjéer*, like mange som det antall farger som reproduksjonsanstalten mener nødvendig for gjennom samtrykk å oppnå tilfredsstillende resultat. Den første anstalt som ble forespurrt, kom til at 7 farger var minimum(!), den andre forespurte, som fikk ordren, mente at det skulle lykkes med 4 farger. Under platefremstillingen måtte man imidlertid

utvide plateantallet til 5 (fire blåfarger + svart, se senere i artikkelen).

Fotografering med farge-separering, fremkalling, kopiering, retusjering, etsing, prøvetrykning, fargekorrigering, revidering og endelig montering av trykkplatene strakte seg over ca. 10 uker. De foreløpige resultater ble under klisjéfremstillingen kontrollert 4 ganger av undertegnede, 2 ganger av katalogkomitéens formann. Det av trykkeriet aksepterte sluttresultat ble også godkjent av katalogkomitéen, med reservasjoner mot 3 merker, som etter nytt, korrigert prøvetrykk også ble godtatt.

Vanligvis skjer flerfargetrykk etter fremstilling av trykkplater (klisjéer) for 4 farger, såkalte normalfarger, nemlig svart, gult, rødt og blått. Det var meget tidlig på det rene at dette ikke ville føre frem her, dertil var det jo altfor mange blå nyanser, som naturligvis ikke ville kunne dekkes av én blåplate. Etter en del eksperimentering kom man i klisjéanstalten frem til *3 blåplater + 1 fjerde blå + svart.* Vi kan kalle den første blåplatens farge for frisk himmelblå, den andre platens farge for klar ultramarin, den tredje fargen for frisk gråblå, den fjerde platen var svart, og til slutt — «ekstrafargen», som var ren blå. Mine *angivelser* får tas med kritikk og forbehold, for *de var alle* — unntatt den svarte — *blandingsfarger*, på forhånd satt sammen av forskjellige farger, blandingsforholdet riktignok oppgitt til trykkeriet, men ikke desto mindre inneholdende atskillig rom for divergenser. For man må ha klart for øye at trykkfarger, som nærmest må sies å ha tjukk, *meget* seigtflytende, karamellostliknende konsistens, lar seg ikke eksakt veie opp, dele opp eller helle opp fra boksene, — og da er angivelser som $\frac{1}{2}$ del, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{4}$ temmelig usikre begreper, det blir nokså meget *skjøn*n over det.

Vel, trykkeriet har bare å ta imot klisjéene, separatprøvetrykkene og samtrykkene, følge de på separattrykkene*

* Klisjéanstaltene må alltid levere avtrykk av hvert enkelt plate foruten samtrykk, dvs. trykk av plate I + II, I + II + III osv.

gitte anvisninger så godt som mulig og håpe på det beste.

Leserne må også være klar over at én farge for øyet kan virke temmelig forskjellig på forskjellige merker. Det er den fotografiske platen som etter direktiv av fargefilteret og korrigeret gjennom raster-skiven avgjør både hva som skal med på hver enkeltplate og hvor sterkt eller svakt den skal fremtre. (En rasterskive består av to glassplater, hver med innrissede fine parallelle riller som er fylt med ugjennomtrengelig, dekkende bek, og glassplatene lagt tett på hverandre slik at rillene i den ene platen danner 90° vinkel med den andre platens riller. Et bilde fotografert gjennom et slikt raster vil altså bli delt opp i bitte små ruter, i realiteten og på fagspråket kalt punkter. For frimerkeplansjens vedkommende er brukt 48 linjers raster, dvs. 48 linjer pr. løpende centimeter, det vil igjen si hver kvadratcentimeter delt opp i ca. 2400 punkter. (Bruk forstørrelsesglass!) For å gi et konkret eksempel på dette: Først hva fargeseparasjonen angår: Både 8 II b og 17 a er kommet med på den samme (første) plate, hva formodentlig de færreste ville ha ventet. De er også med på andre plater, men nå ikke mer på de samme. — Eksempel på styrkegrad gjennom rasteroppdelingen: Nr. 17 b og 54 II d, som begge forekommer på tredje og femte plate, får sin relativt tydelige toneforskjell gjennom kraftigere, større punkter på 2-skillingen, på denne også en anelse mer svart. — Tj. 6 a til venstre og til høyre, som bare forekommer på femte plate (fjerde blå farge), og begge her i strek (dvs. i hel dekk, ikke oppdelt i punkter), får sin klare styrkeforskjell i fargen bare gjennom desidert kraftigere rasterpunkter på svartplaten for varianten til venstre.

Intet av de 30 merkene forekommer bare på én av trykkplatene, men heller intet merke fins på alle 5 plater. Bare 7 merker forekommer på 3 av blåplatene, 13 merker bare på 2 av dem, de øvrige 10 fins bare på én av blåplatene. Men dessuten fins svart i samtlige merker, riktig nok i sterkt skiftende grad.

*

Dermed anser vi oss ferdige med fremstillingen og prøvingen av fargeplatene (klisjéene, som altså er etsninger i sink), og har kommet frem til samtrykk av disse, notabene i liten, manuell målestokk. La oss så gå videre, over i trykkeriet, hvor

vi øyeblikkelig må ha klart for oss at det som hittil er skjedd i siste stadium i manuell skala, det skal nå kunne utføres i «industriell» målestokk, og rasjonelt, i fullt opplag (8 000 ekspl.).

Vel, trykkeriet har fått oppgitt hvilke farger, dvs. hvilke fabrikatnummer av de forskjellige hovedfarger, som ble nyttet ved prøvingen, og det skjønnsmessige blandingsforhold mellom bestanddelene i de blandede fargene til hver plate. (Jeg formoder at noen av leserne allerede av denne passus forstår hva dette innebærer av muligheter for feil.) Trykkeren gir seg trøstig løs på å blande de oppgitte farger, og når han mener han er kommet frem til det helt riktige resultat for den første platen, kontrolleres og sammenliknes revisjonsavtrykket med klisjéanstaltens separattrykk omhyggelig, og ikke bare helhetsinntrykket, men hvert eneste der forekommende merke. Så går man frem på samme måte for hver ny plate (les: fargeblanding), bare med den forskjell at det for de følgende fargeplater ikke bare kontrolleres med separattrykkene, men også samtrykkene, dvs. på annet trinn plate nr. 1 + 2, på tredje trinn plate 1 + 2 + 3, på fjerde trinn 1 + 2 + 3 + 4, og til slutt ferdigresultatet, som er plate 1 + 2 + 3 + 4 + 5 (svart).

For å gjøre en lang historie kort får det være tilstrekkelig å opplyse at trykkeriets ansvarlige fagfolk og ledelse kunne anse seg for meget heldige med resultatet, inntil man plutselig ved fjerde plate fikk et sjokk ved at ett merke (nr. 40Ia) absolutt ikke stemte med klisjéanstaltens avtrykk, til tross for at alle de andre var helt korrekte! — Trykkeriet fant imidlertid at tilfredsstillende resultat for dette merkes vedkommende var nådd med tredje plates trykk, hvorfor man i samråd med klisjéanstalten rett og slett lot frese vekk dette merke fra plate nr. 4, hvor den på en eller annen måte uriktig måtte ha sneket seg inn. Og så kunne man fullføre trykningen, både for fjerde og femte plates vedkommende. Så gjensto til slutt bare å trykke til nummer under hvert merke og dessuten de kjenningsbokstaver som Postverket forlangte hvert merkes bakside skulle ha.

Dersom noen venter at gjenreproduksjon av frimerker (som i dimensjoner og spesielle detaljer er noe ganske annet enn f. eks. malerier) kan gjøres slik at man kan klippe trykkene ut av plansjen og

sette dem inn i album som fullgyldige, autentiske frimerker, så er man på villspor. Ser man imidlertid på den *målsetting* som er stilt opp i annet avsnitt i denne artikkel, så våger jeg å hevde at den stille oppgave er blitt løst fullt tilfredsstillende. Og det at Postverkets ansvarlige ikke har villet godkjenne utgivelse av en slik fargevariantplansje uten at hvert merke ble påtrykt kjenningssignal på baksiden, mener jeg gir en god pekepinn om at *det* — Postverket — anser sine «originaler» temmelig godt etterliknet. *Men selvsagt skal det erkjennes at det nok fins dem som ikke kan få seg til å begripe at trykning av frimerker fremstilt i 1855—1880-årene (den gang trykt med strek-klisjéer på spesiallaget, i dag ukjent papir, med spesielle jord- og naturfarger, ettergummiert) nødvendigvis og selvfølgelig er noe annet enn etterlikninger trykt 1958 fra autotypiklisjéer i 3—5 farger, med moderne, syntetiske pigmentfarger, på kunsttrykkpapir. Men det var fargevirkningen om å gjøre!!!*

Ovenstående knappe utredning vil muligens bli *betraktelig* utvidet og tydeligere demonstrert ved et senere foredrag om saken i Oslo Filatelistklubb.

NEDERLANDSKE SÆRMERKER

Er det frimerker?

De fleste land har 4 sorter merker. 1) De alminnelige frimerker til betaling av brevporto. 2) Luftpostmerker som brukes til brevporto på postsendinger som befordres med fly. 3) Tjenestemerker som blir brukt til samme formål, men utelukkende av staten og dens institusjoner. 4) Portomerker som brukes til å kreve for lite betalt porto av adressaten.

Slår vi opp den velkjente og i Europa mest brukte verdenskatalog Yvert & Tellier, da ser vi disse 4 sorter merker omskrevet som:

1. Timbres Poste.
2. Timbres pour la poste aérienne.
3. Timbres de service.
4. Timbres Taxe.

Som sagt klarer de fleste land seg med disse 4 sorter, men Nederland har mange flere. Foruten de 4 ovennevnte sorter finner vi i Yvert-katalogen angitt:

5. Timbres Télégraph.
6. Timbres pour Coffres-forts flottants.
7. Timbres pour mandats.

La oss se litt nærmere på de siste 3 merkesorter. Kan vi betrakte disse merker som frimerker? Meningene er delte om det.

Et frimerke er en kvittering for betalt brevporto som blir klistret på brev, kort eller trykksaker, som bevis for postverket at dets tjenester er betalt. De 4 førstnevnte merke-kategorier svarer alle til dette formål. Vi skal nå bedømme de øvrige kategorier.

1. *Telegrafmerker.*

Fra 1877 til 1903 eksisterte i Nederland en serie 6-kantete merker i 12 verdier fra 1 cent opp til 2 gylden. Fiolett farge med sort verdi-tall. Tagget 13½. Ark på 100 stykker uten vannmerke.

Merkene ble utgitt av *Telegrafverket* og tjente som betaling for telegramtakster og ble klistret på telegramblanketter. De ble ikke avstemplet, men kassert ved perforering eller med en blåblyantstrek. Merkene kunne ikke brukes på brev eller andre postsaker. Min konklusjon er derfor: Det er ikke frimerker. Og det ser ut til at AFA, Scott og Stanley Gibbons Simplified er av samme mening, da disse katalogene ikke har tatt dem med.

2. *Timbres pour coffres-forts flottants.*

Nederland kaller disse merkene for «Brandkast-zegels» (Pengeskap-merker). Utgitt fra 1921 til 1923 i 7 verdier fra 12½ cent opp til 7½ gylden i forskjellige farger. Tagget 11½, ark på 50 merker uten vannmerke.

Det var i den tiden da en del store passasjerbåter (bl. a. «George Philippar», «Paris», «Atlantique», «Christian Huygens») gikk tapt ved brann, hvorved alle postsekker helt og holdent brant opp sammen med last og skip.

Da fikk et firma i Nederland (N.v.tot Exploitatie van Blaaderens drijvende scheepsbrandkasten) den idé å utstyre de nederlandske postbåter i rute til Nederlandsk-India, Suriname og Curaçao med såkalte «flytende pengeskap». De var plassert på skipets øverste dekk og konstruert slik at når skapet sank, ble pengeskabet flytende på sjøen og der ble automatisk tent et lys som brente dag og natt og anga stedet hvor skapet befant seg. På denne måten kunne post og verdisaker bli red-

det fra ødeleggelse. Med tillatelse av det nederlandske postverk ble der utgitt en serie særmerker som ovennevnt for Nederland, Nederl.India, Suriname og Curaçao. Det var et slags forsikringsmerker for postverdier som ble ekspedert i de «flytende pengeskap» og måtte betales *i tillegg til alminnelig porto*, for frankering og rekommandering. Ekstrainntektene var altså for *firmaet*. Takstene var dog så høye at de fleste risikerte den alminnelige postbefordring, og derfor ble det slutt på de «flytende pengeskap» etter 2 års dårlig drift.

Ifølge Yvert er Nederland det eneste land i verden som har utgitt merker av dette slag. Var det frimerker? Svaret må også her være: Nei. Det var forsikringsmerker hvorav postverket ikke fikk en øre. AFA er enig og har dem ikke med, men Gibbons og Scott har tatt dem opp i sine kataloger som «*Marine Insurance stamps*». De innrømmer allikevel at det er forsikringsmerker. Meningen er altså forskjellig i dette tilfelle.

3. *Timbres pour Mandats*.

I Nederland kalt: «Postbewijs-zegels», *feil* oversatt i AFA som postanvisningsmerker. I bruk fra 1884 til 1899. Serie på 7 merker i forskjellige farger fra 1 til 10 gylden. Tagget 12½ uten vannmerke.

Disse merker ble brukt av postverket selv, ikke av publikum og tjente for *intern* kontroll for å angi det innbetalte beløp (ikke porto).

Frankering av postanvisninger fant sted med alminnelige frimerker. Etter min mening er de altså ikke å betrakte som frimerker, men som interne kontrollmerker. Her er Scott og Gibbons enige, men AFA tar dem med. Også her er meningene delt, men jeg mener at de ovennevnte tre merkesorter ikke er frimerker.

I Norge har vi liknende tvilsomme merker, de såkalte «Returmerker», brukt av brevåpningskommisjonen. De har ikke en gang noen verdi-angivelse, men bare ordene «ubesørget» eller «uindløst». Der er altså ikke tale om noen frankering. AFA, Gibbons og Scott tar dem derfor ikke med, men det gjør Yvert under tittelen «*Timbres de Retour*».

Nick. J. van Dijk.

DE FÖRSTA POSTALA DATUM-STÄMPLARNA

För få år sedan har i Italien upptäckts brev från 1700-talet försedda med stämplat. Möjligen har dessa haft något med postbefordringssättet att göra. Men säkert är, att de första å postanstalter regelbundet använda datumstämplatarna infördes i England 1661. Henry Bishop har förtjänsten av att sådana stämplat då kom i bruk, och kanske var han också deras uppfinnare.

Henry Bishop eller Bisschopp, skrivsättet växlar, var född 1605. Då han växt upp blev han rojalist och råkade därför i fara efter Cromwells revolution. Han flydde till Belgien och for 1644 till Virginia i Nordamerika, varifrån han 1646 återvände till England. I januari 1660, då Cromwell ännu levde, erhöll Bishop anställning i postverket som chef för Londons postkontor. I maj samma år avled Cromwell.

Brev blev ofta fördröjda på Londons postkontor. Anledningen härtill torde åtminstone i en del fall ha varit, att å postkontoret inlämnade brev censurerades. Den försenade expedieringen av brev gav Bishop anledning bestämma, att alla å postkontoret i London inlämnade brev skulle förses med avtryck av stämplat innehållande månads namn i förkortning och dag i månad. Den äldsta kända avstämplingen från en av Bishops stämplat är från 19 april 1661. Den 2 augusti 1661 utfärdade Bishop en kungörelse av följande lydelse:

«a stamp is invented that is putt upon every letter comes to the office so that no Letter Carryer may darw to detain a letter from post to post, which before was usual.»

Fritt översatt torde denna text lyda ungefär så här: «En stämpel har funnits upp, med vilken å brev skall stämplas dag och månad, då brevet lämnats in på postkontoret, så att en tjänsteman ej vågar hålla kvar brevet från en posts avgång till en annan, vad tidigare skett.» Stämplat av detta slag kom till användning utom i London i Edinburgh och Dublin ävensom i engelska kolonier i Nordamerika och i Indien.

Också ett annat slags stämplat infördes av Bishop. De stämplades även på brev och texten i stämplatarna påminde om en del texter i våra dagars elektriska brev-

stämplingsmaskiner. I den ena av dem stod, översatt: «Sänd svar genom posten i Round House, Love Lane nära Billingsgate», och i den andra: «Post till hela Kent avgår varje natt från Round House och anländer varje morgon». Man häpnar över denna, man kan tryggt säga, moderna reklam.

I mars 1663 lämnade Bishop sin posttjänst, väl mycket i anledning av att han trakasserats och stämts inför rätta av en kollega, postmästare John Hill i Yorkshire. Rowland Hill, idégivaren till 1840-talets enhetsporton, stammade ej från John Hill. Men den senare kan sägas på det postala området ha varit föregångare till den förre. John Hill föreslog, således redan på 1600-talet, enhetsporton, 1 penny för alla brev, som expedierades inom England och 2 penny för brev till Skottland.

Bishop levde efter sin avgång från postverket 1663 ända till 1691.

Paul Gerhard Heurgren.

SICILIA 59

I anledning 100-års jubileet för Sicilias frimerker avholdes i Palermo, Sicilia, en internationell frimerkeutställning mellan 16. og 26. oktober 1959. Denne utställning har fått en god mottakelse i den filatelistiske presse, trass i at det i år er utstillinger i flere land, men så er de sicili-

anske frimerker blant de fremste av Europas klassiske merker hvorfor F.I.P. har måttet gå med på anerkjennelse også av denne utstilling som en internasjonal. «Prospectus 1» har bilder og navnelister over forskjellige komitéer, hvor mange kjente internasjonale navn kommer igjen.

1859 - 1959

Årstiden og stedet er fristende både for samlere og turister til å planlegge et besøk til utstillingen og blant samlervenner fra mange land der å dyrke vennskapet under Sicilias blå himmel i oktober. Det blir sikkert mange filatelister som besøker utstillingen, og de vil der bli møtt med den kjente sicilianske gjestfrihet.

De samlere som måtte være interessert, kan henvende seg til hr. Abr. Odjell, Minde, Bergen, som er utstillingens norske representant.

A. O.

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden:

DANMARK:

Postvesenets Salgskontor for Frimerkesamlere meddeler 13. februar 1959 at det 23. samme måned vil bli sendt ut et frimerke med overpris 10 øre til fordel for Grønlandsfonden 1959. Frimerket er fremstilt med svart påtrykk «Grønlandsfonden + 10» på det kurserende 30 øre rød kong Frederik IX frimerke. Ingen særlig førstedagsavstempling.

30 + 10 øre rød, tagget 12%.

GRØNLAND:

Den ovenfor nevnte institusjon melder samtidig at Grønlands postvesen den samme dag og i samme anledning også sender ut et frimerke med overpris 10 øre til fordel for det samme fond. Frimerket er fremstilt med svart overtrykk «Grønlandsfonden 30 + 10» på det grønlandske 25 øre rød kong Frederik IX. Frimerket vil være til salgs ved poststasjonen i Sdr. Strøm-

fjord på Grønland foruten ved PSFF, København V, Bernstorffsgade 32.

30 + 10 øre rød, tagget 12%.

Utenfor Norden:

ALBANIA:

25. januar d. å. 3 merker i verdiene 2,50, 6,50 og 11 lek viet kulturelle monumenter.

AUSTRALIA:

8. april d. å. et nytt 2/- merke blå med blomstermotiv. Dette merke blir det første av en hel serie som skal gjengi Australias flora.

De øvrige merker som er under utarbeidelse i denne serien er et 1/7, et 2/3, et 2/6 samt et 3/- merke. Nærmere enkeltheter senere.

22. april d. å. kommer, som før meldt, minnermerket i 4 d. verdien i anledning av Australias postvesens 150-års dag.

BERLIN (vestsone):

31. januar d. å. 2 merker, analoge med de for Vest-Tyskland nevnte 10 og 20 Pfg., i bruks-

serien. Forskjellen består bare i at merkene bestemt til bruk i Vest-Berlin får tilføyet «Berlin» i teksten.

FORENTE ARABISKE REPUBLIKK:

22. februar d. å. et minnemerke i verdien 10 mills grønn og rød, i anledning av årsdagen for opprettelsen av republikken. Opplag: 1 mill.

Samme dato et minnemerke i verdien 10 mills rødaktig grå, i anledning av åpningen av det nye Nile-Hilton Hotell. Opplag: 1 mill.

FORENTE NASJONER:

I tiden 24. okt. 1951 (utgivelsesdagen for de første FN-merker) til 1. jan. 1959 er 37 485 236 stk. postforsendelser frankert med FN-frimerker blitt ekspedert gjennom FN's postkontor i FN's hovedkvarter i New York.

I juni d. å. vil 4 merker bli trukket tilbake fra videre salg. Dette gjelder 3 cent og 8 cent Forente nasjoners dag utgitt 24. okt. 1957, samt 3 c og 8 c Menneskerettighetenes dag, utgitt 10. des. 1957. — Siste salgsdag for de nevnte merker vil bli 30. juni 1959, hvis de gjenværende beholdninger varer så lenge. Restopplag av disse merker etter 30. juni 1959 vil bli tilintetgjort.

Som tidligere meddelt forelå det nye 5 c luftpostmerke 7 febr. d. å.

30. mars d. å. vil det foreligge to merker i ver-

diene 4 c og 8 c, som begge vil ha som motiv New York City Building ved Flushing Meadows, New York, hvor flere sesjoner av FN's hovedforsamling har funnet sted. Merkene blir trykt ved The Canadian Bank Note Company Ltd., Ottawa, Canada, og opplagene blir henholdsvis 4 og 3 mill. Ark à 50 merker.

Den neste minneserie som vil bli utgitt er 2 verdier — 4 c blå (4 mill.) og 8 c oransje (3 mill.) — viet The Economic Commission for Europe (ECE). Motivet, et hveteaks, fabrikkpiper og hjul, symboliserende kommisjonens aktivitet på landbrukets, industriens og handelens felt, er tegnet av dansken Ole Hamann. — ECE ble opprettet i 1947 og har i dag 29 medlemmer. Sveits, som ikke er medlem av De forente nasjoner, tar imidlertid del som konsultativt medlem av ECE. De mange problemer som ECE har til behandling vedrører bl. a.: Landbruk, kull, elektrisk kraft, gass, husbygging, industri, og industrimaterialer, statistikk, stål, tømmer og handel.

Minnmerkene i anledning av Menneskerettighetenes dag den 10. des. 1958 hadde et forstedags-salg av 618 124 sett.

FRANKRIKE:

31. januar d. å. et minnemerke i verdien 50 francs i anledning av 100 års dagen for Charles

De Foucaulds fødsel. (1858—1916.) — Farve: Mørk brun, rødbrun og blå. Ark à 50 merker. Format: 22 × 36 mm. Tagget 13.

C. F. kom fra en aristokratisk og velstående familie. Han utdannet seg til offiser og deltok bl. a. i kamper i Sud-Oranais i 1881.

Han tok imidlertid avskjed fra tjenesten og foretok en ca. et års oppdagelsesferd i Marokko, som på den tid ennå var lite utforsket. Som belønning for de oppnådde resultater ble han opp tatt som medlem av La Société de géographie de Paris og fikk dets gullmedalje. Men fra nå av skjedde det en gjennomgripende forandring med ham. Han bestemte seg for å vie resten av sitt liv til kirken og de fattige. Han ble ordinert som prest i 1901 og fikk tillatelse til å ta opphold i Sahara, dette uhyre store land som var lite kjent og hvis beboere vesentlig besto av røverbander, kjent for sin grusomhet. I 15 år, delvis i Béni-Abbés og delvis i Tamanrasset, gjorde fader C. F. et oppofrende arbeid som misjonær samtidig som han foretok et grundig studium av de innfødtes språk. Hans valgspråk var: *Vær og forbli bror til alle mennesker*. Han ble myrdet 1. desember 1916 av en bande tilhørende Senoussisteropprørerne i forbindelse med oase-oppstanden dengang. (Ministère de P.T.T.)

16. februar d. å. et luftpostmerke i verdien 300 frc.

HOLLAND:

7. april d. å. et minnemerke i verdien 12 c i anledning av NATO's 10-års dag.

IRLAND:

Et minnemerke med portrettet av den første Arthur Guinness (kjent ølbrygger) vil bli utgitt i anledning av 200-års dagen for etableringen av det kjente Guinness bryggeri i Nord-Irland.

ISRAEL:

3. mars d. å. et minnemerke i verdien 250 pruta, brun og grønn, i anledning av 100-års dagen for dikteren Shalom-Alekhems fødsel. S.-A. (Rabinowicz) ble født i Pereyaslav i russisk Ukraina den 3. mars 1859, og døde i New York i 1916. — Ark à 20 merker hvorav de 5 i arkets underkant, som vanlig, får sine tabs. Kamtagget 14 × 13. Merkets motiv er portrett av dikteren med hans navnetrekk under.

ITALIA:

I anledning av de olympiske leker som skal holdes i Roma i 1960, vil det bli utgitt 2 minnemerker — på forhånd. Selve lekene vil bli minnet med en serie på 10 merker. Herom senere.

JUGOSLAVIA:

16. februar d. å. en turistserie på 9 verdier, nemlig: 10 dinar fiolett og grønn, 10 d. rød og

oliv, 15 d. blå og fiolett, 15 d. cobaltblå og grønnblå, 20 d. grønn og oliv, 20 d. blå og grønn, 30 d. fiolett og oransje, 30 d. fiolett og oliv, 70 d. blå, grå og svart. Opplag for 10 og 15 d.: 2 mill. Opplag for 20 og 30 d.: 1 mill., mens 70 d. har et opplag på bare 200 000 stk.

I april vil det antagelig foreligge en minneserie i anledning kommunistpartiets 40-års dag.

LIECHTENSTEIN:

Den tredje serien med trær som motiv vil foreligge en gang i mars d. å. og bestå av følgende verdier: 20 rappen skifergrå, 50 r rødbrun og 90 r mørk grønn. I anledning av pave Pius XII's bortgang vil det antagelig bli utgitt et sørgermerke.

NORFOLK ISLANDS:

Følgende verdier ble trukket tilbake fra videre salg 2. mars d. å.: 11/2, 21/2, 3, 51/2 d samt 2/- av 1947-utgaven, foruten 31/2, 61/2, 71/2 og 81/2 d av 1953-utgaven.

SAAR:

6. mars d. å. et minnemerke i verdien 15 frc. i anledning 500-års dagen for Jacob Fuggers fødsel.

1. april d. å. et minnemerke i verdien 15 f i anledning Saar-messen 1959. Samme dato et minnemerke i verdien 15 f i anledning av 50-års dagen for Stor-Saar.

14. april d. å. et minnemerke i verdien 15 f i anledning av 200-års dagen for Handels død.

6. mai d. å. et minnemerke i verdien 15 f i anledning av 100-års dagen for Alexander von Humbolts død.

SAN MARINO:

I den nærmeste fremtid et sett på 4 verdier viet den olympiske idé. Merkene vil få som motiv portrett av baron de Coubertin, grev Baillet Latour, grev Bonacossa og general Montu. Det er også meningen å nedsette en komité som skal avgjøre hvorvidt S. M. skal delta i de olympiske leker. Hvis dette blir vedtatt, er det all sannsynlighet for at ovenfor nevnte sett vil bli utvidet med et par merker, og det er da meningen å gjengi de to siste presidenter av C.I.O., nemlig Sigfried Edström og Avery Brundage.

«Fuglesettet» (5, 10, 15, 120 og 250 lire) forelå medio februar.

SVEITS:

9. mars d. å. en serie på 4 verdier, de såkalte propagandamerker. Verdiene er: 5 Rappen grå, rød, gul og lys grønn. Forskjellige samferdselsmidler.

10 R grønn, gul og brungrå. St. Galler liktorer — øks med posthorn.

20 R rød, blå, brun og grå. Ugle, hare og fisk.

50 R lys blå, mørk blå og fiolett. J. Calvin og Th. de Bèze og universitetsbygning.

Merkene står ellers i forbindelse med følgende begivenheter: 5 Rappen: Åpningen av Sveits' samferdslers hus, Den stadig stigende samferdsel på veier, skinner og i luften betinger større samarbeid mellom disse samferdselsmåter. Samferdslernes hus skal oppfylle denne hensikt. Huset som ligger i Luzern vil bli åpnet 1. juli d. å. — 10 R merket: I anledning av NABAG, den nasjonale frimerkeutstilling i St. Gallen i tiden 21.—30. aug. d. å. — 20 R merket er viet dyrebeskyttelsen, og 50 R merket utgis i anledning av 400-års dagen for universitetet i Genf.

Merkestørrelse: 36×26 mm. Merkene vil være til salgs til 1. jan. 1960, hvis opplaget varer så lenge.

I anledning av frimerkeutstillingen i St. Gallen utgis også en minneblokk bestående av to verdier — 10 Rappen og 20 Rappen — begge med samme motiv, nemlig den ovenfor beskrevne 10 R's. Färvne blir som nevnt ovenfor for 10 R, mens 20 R får färvne rød, grå og gull.

Blokken vil være til salgs fra 9. mars til 30. sept. d. å. ved samtlige landets postkontorer. Etter 30. sept. vil den kunne kjøpes ved Wertzeichenverkaufsstelle P T T til 1. jan. 1960. I tillegg til pålydende verdi, som er 30 Rappen, må det betales 1,70 Fr., slik at blokkens salgspris blir 2 Fr.

Blokkens format er: 95×58 mm. Merkestørrelsen er den samme som for de øvrige merker nevnt foran.

Blokken trykkes i ark à 20 stk., alle nummerert, på hvitt papir med røde og blå silke-tråder i. Blokken og de enkelte merker kan brukes til frankering av brev både til inn- og utland. Frankeringsgyldighet til 1. jan. 1960.

TSCHEKOSLOVAKIA:

14. febr. d. å. en serie på 6 verdier med sports-motiv. Verdiene er:

20 heller brunrød og grågrønn i anledning av 50-års dagen for ishockey som idrettsgren i Tsjekoslovakia (1909).

30 heller spydkasterske, rødbrun og rødoransje.

60 heller ishockeyspillere, i anledning av verdensmesterskapet i ishockey i Praha i 1959.

1 krone, hekkeløper, mørk rød og grønn-gul.

1,60 kr., roer, mørk blå og blågul.

2,00 kr., høydehopper, rødbrun og blå.

Merkestørrelse: 41×23 mm. Ark à 50 merker.

TYRKIA:

10. januar d. å. et minnemerke i verdien 25 kurus, gul og fiolett, i anledning av 25-års dagen for landbruksfakultetet ved Ankara universitet.

Merkestørrelse: 26×41 mm. Ark à 50 merker. Opplag: 2 mill. Frankeringsgyldighet til 1. jan. 1962.

15. januar d. å. et minnemerke i verdien 75 kurus, gul og svart, i anledning av 75-års dagen for opprettelsen av den første høyere skole for gutter i Ankara. — Merkestørrelse: 26×41 mm. Ark à 50 merker. Opplag: 2 mill. Frankeringsgyldighet til 1. jan. 1962.

TYSKLAND (vest):

31. januar d. å. de to første verdier i den nye bruksserien: 10 og 20 Pfg.

Programmet for 1959 er foreløpig fastsatt til følgende minnemerker: Et enkelt merke i anledning av 500-års dagen for Jacob Fuggers fødsel (kjøpmann), 400-års dagen for Adam Rieses død (matematikker), 200-års dagen for Georg Friedrich Händels død (komponist), 100-års dagen for Alexander von Humbolts død (oppdager og vitenskapsmann), 1000-års dagen for grunnleggelsen av Buxtehude og 50-års dagen for Saarbrückens status som kommune. I tillegg kommer som vanlig 2 Europa-merker, 4 velgjørhetsmerker og 2 merker med påtrykk i anledning av INTER-POSTA (i Hamburg).

TYSKLAND (øst):

3. januar d. å. et minnemerke i verdien 20 Pfg. i anledning av president Piecks 83. fødselsdag.

15. januar d. å. to minnemerker i verdiene 10 og 20 Pfg. i anledning 40-års dagen for mordet på Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg. Färvne er henholdsvis grønn og grå og rød og grå.

Månedens tips.

NORGE: Asbjørn Kloster minnemerket.

FRANKRIKE: Luftpost 300 frc.

ITALIA: 10-års minnmerkene (2) for Grand Prix.

UNIPEX administrasjonsstyre opplyser at dronning Elizabeth har gitt tilsagn om å låne ut deler av den kongelige samling til utstillingen i 1960 i Johannesburg. Samme kilde opplyser videre at det allerede har meldt seg så mange deltakere til utstillingen, at man har tatt under overveielse å måtte innskrenke antall rammer pr. utstiller til bare 3 stk. (Hver gir plass til ca. 18 albumblader av «normal» størrelse), muligens enda færre!

Samtlige utstillingsobjekter vil bli tatt godt vare på ved ankomsten. Det er således ordnet med anbringelse i sikkerhetshvelv i Barclays Bank, som etter sigende skal ligge like overfor City Hall hvor utstillingen finner sted.

*

Vi er alle kjent og fortrolig med Goyas nakne Maja, som opp gjennom årene har vakt delvis forargelse, delvis noe annet! I de senere år har det vært stille om henne, «stille før stormen», kan man kanskje tillate seg å si, for nå har — i henhold til den australske *Stamps News* — en Melbourne-detektiv (antagelig en «offentlig» så-dan) uttalt at enhver som måtte være i besittelse av disse frimerker med den nakne Maja på, kan risikere å bli anklaget for å «omsette uanstendige bilder» i henhold til The Victorian Act! Det står riktignok «frimerkesamler» som er i besittelse . . . men det høres utrolig at bare frimerkesamlere som blir grepet så å si «på fersk gjerning» skal få svi. Det er nemlig, pussig nok, en hel del «ikke samlere» som interesserer seg sterkt for akkurat disse spesielle merkene! Den første rettssak imøteses med spenning.

*

Og siden vi er kommet inn på temaet merker som vekker forargelse o. l., kan samtidig nevnes et annet frimerke som det fra enkelte hold blir «skutt etter» i disse dager, nemlig USA's Champion of Liberty merke med den ungarske frihetshelt Lajos Kossuths portrett på. En amerikansk melding sier at brev med dette frimerke på blir nektet «adgang» til Ungarn og Tsjekkoslovakia! Nei, etter alt slikt oppstyr faller det en inn at vi her hjemme på berget har det godt i så måte. Ingen offentlig detektiv til å snuse gjennom våre frimerkesamlinger, og ingen til dato utgitte merker som på noen som helst måte kan komme til å vekke forargelse noen steder utenfor landet «hennar Mor». Det er såvisst ingen som spør to ganger etter et eneste norsk merke utgitt til dato, enn si kjøpe dem selv om man ikke er samler. Det finnes heller intet «opphissende» eller attraktivt ved våre posthorn-, løve- eller kongemerker, selv om man gjør dem litt større enn før og forsyner dem med gilde farver! De er predestinert for papirkurvans mulm og mørke, ikke for «skjønnerens» omsorgsfulle behandling og pleie eller til *hannems glæde og divertissement!* Akk, nei!

*

Og siden vi dermed er kommet til hjemlige farvann, på hjemmebane så å si, vil jeg få lov til å gratulere postverket med det særdeles vakre Klostermerket som kom 12. februar d. å. Da *totalavhold* og *kjempebrennevinspriser* jo så å si er tvillinger i dette land, må naturligvis annonsering for et eller annet brennevinsmerke med det for øye å oppilne folk til kjøp av *alkoholholdige* drikker av én bestemt sort, holdes på et absolutt minimum. Man må imidlertid ved dette høvet virkelig ta hatten av for den fremsynthet og kombinasjonsevne de forskjellige offentlige instanser har vist seg i besittelse av! Først og

fremst Vinmonopolet naturligvis som lanserte for lang tid tilbake en *likør* hvis navn begynner med *Kloster*, og nå ved frimerkeutgivelsen har greidd å skaffe seg en solid og varig annonse for sitt brygg, og postverket som iler til og hjelper så det forslår med å sette en farve på merket som nesten minner om den edle nektars farve! Eller har V-polet vært ute og gått med en aldri så liten hvissen i øret kanskje? Vår vanlige 45 ø er jo som kjent rød til daglig, så hvorfor denne plutselige, radikale endring? Ja, derom vil formodentlig historien alltid tie, men at endringen var riktig er hevet over tvil, salgsteknisk sett! Den fullkomne løsning hadde selvsagt vært å forsyne gummien med en aldri så liten «doft» eller (bedre) «smak» av K-likøren!

Merket ville ikke ha vært å oppdrive i ubrukt tilstand etter noen dagers salg, og man ville ha opplevd, muligens, at selv «ikke samlere» ville ha «forsynt» seg med et par ark til tidtrøyte og vederkvegelse i denne og kommende forkjølellesperioder. Alle frankeringsmaskiner ville fått seg en velfortjent pust i bakken, og aldri ville vel kontorets frimerkeslikker ha fått så helhjertet assistanse — det vedder jeg på! Men slik gikk det altså ikke, det er pussig hvor ofte man skal oppleve at denne prikken over «i» en skal mangle. Her var den så å si nesten på papiret! Alt tatt i betraktning imidlertid, så er det klart at den foreliggende løsning av Klostermerket er så nær det fullkomne som det antageligvis går an å komme det i dette land. Et *rødt* Klostermerke ville naturligvis ha vært det rene tull og fullstendig mislykket sett under alle synsvinkler, selv om denne farven nok må sies å ville ha passet bedre til bevegelsens formål: *Rusdrikk er en fare* (fritt oversatt), for ikke å snakke om K-nektarens smak i dag!

*

Som avslutning på denne spalten vil jeg i dag gi leserne det *gode råd* å kjøpe *frimerkepakker*. Bortsett fra at de er rimelige i pris, kan det visstnok hende at slike pakker inneholder merker som de fleste samlere går og drømmer om å komme i besittelse av, for følgende skal nylig ha hendt i *Hønefoss* ifølge Dagbladet: (Overskriften på artikkelen lyder: *3 kroner ga 4 000. Heldig frimerkesamler i Hønefoss.*) Den 17 år gamle Arild Øen fra Eikli ved Hønefoss har kanskje gjort alle tiders frimerkehandel. Nylig kjøpte han en frimerkepose for 3 kroner hos en av bokhandlerne i byen, og nå viser det seg at merkene etter katalogen har en verdi av nærmere 4 000 kroner. Ett av merkene er alene verd 3 500 kroner, og et par andre koster 100 kroner stykket.

Det store spørsmål er nå bare om merkene er falske. Det hender ikke så sjelden at de ikke

engang er verd papiret de er trykt på. Nå vent-
ter Arild spent på hva ekspertene vil si.»

Ja, det gjør unektelig vi også. Men det er lett-
vint å få fastslått hvor saken står. Guttens ad-
resse er jo oppgitt, så hvorfor ikke sende ham
noen linjer og spørre?

Østerrike har verdens eldste frimerke.

Ble funnet for 6 år siden.

For 6 år siden kom en østerriksk inge-
niør over et håndmalt frimerke blant en
del gamle brev. Det var poststemplet 20.
april 1839. Funnet vakte stor oppsikt, da
det berømte svarte britiske en-penny-
merket som ble trykt i 1840, var godtatt
som verdens eldste. Den østerrikske «Spit-
tal-frimerket», som det ble kalt, var et
mørkegrått, firkantet frimerke med et
ett-tall i midten. Det ble først undersøkt
av eksperter ved postmuseet i Wien. Mik-
roskopet avslørte at frimerket ikke var
trykt, men håndmalt. Ekspertene fastslo
imidtertid at dette ikke var noe bevis for
at man hadde med en forfalskning å gjøre.
På den tid var det nemlig billigere å male
frimerkene i små serier for hånd enn å
trykke dem.

Frimerket ble senere sendt til München
for nøyere gransking. Det bayerske politi-
laboratorium er verdenskjent for sine
mikroskopiske undersøkelser. Men det
viste seg fremdeles umulig å få fastslått
fargens alder. Etter to års omhyggelige
granskinger og etter at 17 eksperter har
undersøkt frimerket, har politilaborato-
riet erklært at både frimerket og stem-
plet faktisk er 110 år gammelt. Det står
nå igjen å verdsette frimerket. (Inform.)

BYTTEØNSKER:

To kvinnelige samlere av prospektkort søker
byttevenner. Det er *Erika Eng*, Ribnitz, Fritz
Reuter Strasse 14/15, Bez. Rostock, D.D.R., som
dessuten interesserer seg for *volleyball, musikk,*
sykkelturer, teater og bøker, og *Gerda Schmitz*,
Ribnitz, Internat I, Bez. Rostock, D.D.R., som
for øvrig interesserer seg for: *Håndball, moder-
ne musikk, svømming, film og bøker* — for det
tilfelle noen ønsket å «prospektkort-veksle» og
sto fast for samtaleemne. De kan tilskrives på
tysk, fransk, engelsk og russisk! (Etter skriften
å dømme er de nevnte damer sikkert «få av
somre»!)

Da Ludvig den 14. oppfant frimerket.

Hvem oppfant egentlig frimerket? Det
er en alminnelig mening at det var eng-
elskmannen Rowland Hill som var den
egentlige oppfinner. Han er også hedret
for det med en minneplate i selveste West-
minster Abbey. Men egentlig skyldes
oppfinnelsen Ludvig den XIV's amorøse
eventyr.

Kongen var nemlig forelsket i to skjøn-
ne pariserdamer på én gang, og han holdt
kontakt med dem pr. brev. Men den gang
var det lovbestemt at avsenderen skulle
innfinne seg personlig på hovedpostkon-
toret i byen, hvor postmesteren sammen-
lignet avsenderens og mottagerens adre-
se og så fastsatte den porto som skulle
betales og som måtte erlegges kontant.
Postmannen som skulle bringe brevet vi-
dere, hadde også rett til å lese brevet og
stille spørsmål om det før det ble brakt
videre.

Postverket samarbeidet nemlig meget
intimt med det hemmelige spionpoliti,
hvis sjef, Nicolas Fouquet, også var øver-
ste sjef for postverket. Alt av interesse i
brevene ble nøyaktig notert og oversendt
spionsjefens herre og mester, kardinal de
Mazarin. Kardinalen ble mindre blid da
han fikk melding om kongens forbindelser
med de to damer, og påpekte overfor Lud-
vig XIV at dette selskap var upassende.

Kongen ble like rasende som alle andre
borgere som fikk sine brev åpnet. Fouquet
ble redd den kongelige vrede og klaget
sin nød til sin elskerinne, den spirituelle
hertuginne av Lougueville, og hun fant
på råd. Hvorfor kunne ikke brevportoen
betales i forveien og brevene postes uten
at man røpet avsenderen? For å markere
at portoen var betalt, foreslo hun små
lapper med riksvåpenet som skulle klebes
på brevene og selges overalt for 2 sou.

Forslaget ble velvillig mottatt av maje-
steten, og den 8. april 1635 ble det ut-
ferdiget en kongelig forordning i sakens
anledning. Verdens første frimerke lyden-
de på én sou ble kalt «billets de port paye».
Postkasser ble oppsatt rundt om i Paris.
Systemet funksjonerte fortrinnsvis, og
brevhemmelighetene ble bevart.

Fra Frankrike bredte systemet seg til
England og derfra til den øvrige verden.
Det ble fra første stund en enestående
suksess, og frimerket er i dag mer uunn-
værlig enn noensinne. (Bergens Arb.blad.)

MEDDELELSER fra Poststyret

Feltpoststeder 1959.

Under repetisjonsøvinger i Finnmark var det opprettet to feltpostkontorer, slik:

Feltpost 40 i tiden ca. 30/1—19/3

Feltpost 37 i tiden ca. 15/2—19/3

Norske poststeder.

Sogndal i Sogn poståpneri, Lærdal postkontors distrikt, omgjøres til postkontor fra 1. februar 1959. Offisiell forkortelse av navnet blir Sgn.

Postekspedisjoner på skip.

Midhordlands postekspedisjon er nedlagt fra 1. januar 1959.

Pakkepost til og fra utlandet.

Sovjet-Samveldet og Storbritannia har undertegnet den internasjonale pakkeoverenskomsten på verdenspostkongressen i Ottawa i 1957. Særavtalene med de to landene om utvekslingen av pakker trer derfor ut av kraft fra 1. april 1959.

Postoppkravspakker skal fortsatt utveksles etter bestemmelsene i tilleggsoverenskomsten av 1920 om utvekslingen av postoppkravspakker mellom Storbritannia og Norge.

Postanvisningstjenesten med utlandet.

Norges Bank har gitt tillatelse til at det sendes postanvisninger fra Norge til utlandet på inntil 100 kroner pr. anvisning. Samme person kan imidlertid ikke samtidig sende flere anvisninger til én adressat i utlandet. Dette forutsettes så vidt mulig kontrollert.

Etter dette blir postanvisningstjenesten i retning fra Norge til utlandet gjenopptatt fra 1. februar 1959 med følgende land:

Australia	Nederland
Canada	Storbritannia og
Danmark	Nord-Irland
De forente stater	Sveits
Frankrike	Sverige
Island	Vatikanstaten
Luxembourg	Vest-Tyskland
Marokko	

Postanvisningstjenesten til Norge er tidligere gjenopptatt med nevnte land, unntatt Island, Luxembourg, Marokko, Nederland og Vatikanstaten. Fra samme dato blir postanvisningstjenesten i retning til Norge gjenopptatt også med Luxembourg, Marokko, Nederland og Vatikanstaten.

Telegramanvisninger kan utveksles med de nevnte landene, bortsett fra Australia,

Canada, De forente stater, Marokko og Nederland.

Utbetalingsmelding er tillatt til de landene som er nevnt, bortsett fra Canada og De forente stater.

Ilbudutlevering kan kreves, unntatt til Australia, Canada, De forente stater, Storbritannia og Nord-Irland.

Uttekslingen foregår etter internasjonale overenskomster, jfr. for øvrig Postreglementet kap. X avsnitt C og D.

Postanvisningene skal lyde på myntsorten i adresselandet, til Australia likevel på engelsk mynt (pund sterling). Maksimumsbeløp er inntil videre motverdien av 100 kroner, til Frankrike likevel 500 fr. fr. Omregningskursene blir meddelt ved særskilt rundskriv fra Poststyret.

Vi gjør spesielt oppmerksom på at *liste-anvisninger* (inntil videre til Australia, Canada, De forente stater, Storbritannia og Nord-Irland) skal sendes i konvolutt til Oslo postkontor PA II, merket: *Liste-anvisninger*.

Postoppkravstjenesten med utlandet.

Fra 1. februar 1959 bortfaller kravet om at oppkravsbeløpet skal dekke verdien av innholdet i sendingen. Samtidig opphører den spesielle oppkravstjeneste med Danmark og Sverige på 25 kroner til dekning av sendingsomkostninger.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

ARBEIDERNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 503 ble holdt i Kaffistova, Stortorget, tirsdag 6. jan. 1959. Møtet ble ledet av viseformannen Gunnar Carlsen.

Det ble minnet om kommende pakkeauksjon, samt referert nyttårs-hilsener fra Hønefoss og Drammen Filatelistklubb foruten meddelelse fra Postverket vedrørende de nye kroneverdier. Fra O.F.K.

forelå en Norgeskatalog 1959. Klubbens årsmøte vil bli holdt i et annet lokale. Til stede var 20 medlemmer. *F. K. Ruud*, sekretær.

Klubbmøte nr. 504 ble holdt 20. januar 1959 i Kaffistova, Stortorget. Møtet ble ledet av formannen G. A. Karlén. Div. skriv og tidsskrift ble referert. Videre ble behandlet arrangementet til årsmøtet 3. februar og i forbindelse hermed et lydåndsopptak angående diskusjonen om tidsskriftets artikkel: «Hva interesserer den enkelte mest?» Herr John Henriksen som ledet en pakkeauksjon på en utmerket måte, holdt også et kåseri om tekning og oppsetning av samlinger. Kåseriet høstet stort bifall. Henriksen forerte til slutt klubben en pastell til utlodning. Til stede var 32 medlemmer. *F. K. Ruud*, sekretær.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 317 ble holdt mandag den 13. oktober 1958 på Central Hotel. Etter formannens velkomsthilsen ble ordet straks gitt til aftenens kåsør, dr. Reinsfelt.

Han fortalte klart og fengslende om 20 m/m utgaven 1887/82, illustrert med tegninger, framvist som lysbilder.

Hans 13-årige datter Turi manøvrerte lysbilledapparatet utmerket. Etterpå demonstrerte Reinsfelt sin samling av 20 m/m, og det var riktig et eksempel for alle på et strålende filatelistisk arbeide. — Formannen takket ham hjertelig, og klubben samstemte med kraftig bifall.

«Den filatelistiske time» ble god, interessant og givende. Den ble som vanlig ledet av Breda Sørensen. Flere ting og spørsmål ble tatt opp.

Så fulgte et gratislotteri med mange premier. Neste post var «12 rette», som ble ledet av frk. Larsen; hun går hr. Lilleberg en høy gang med hensyn til å sette opp tippekuponger.

Under «Eventuelt» refererte formannen fra fellesmøtet i Oslo. Dette fellesmøte var arrangert av NFF og OFK, og formannen brakte hilsener fra disse til klubben.

Det offisielle møte var slutt, men medlemmene fortsatte samværet utover aftenen. *Ref.*

Møte nr. 320 ble avholdt på Central Hotell den 12. januar. Formannen åpnet møtet med å ønske alle et riktig godt nytt år. — Fra Oslo Filatelistklubb har klubben fått 1 eksemplar av Norgeskatalogen 1959 til biblioteket. Herr Melbye har sendt en meget delikat trykksak til bruk for gratislotteriet. — Formannen syntes at det hadde tatt til å bli mer sveis over Tidsskriftet. Det siste nummeret hadde han lest fra perm til perm med den største interesse.

Formannen ga så ordet til Breda Sørensen til «Den filatelistiske».

Ingeniør Sverdrup fikk derpå ordet til kveldens kåseri om Danmarks provisorier samt en del andre merker. Danmark er et overkommelig land å samle på, selv om det sikkert ikke kommer opp mot Norge med hensyn til avarter o. l.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 453 ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus tirsdag den 9. desember 1958 under ledelse av formannen, Erling Knudsen. Til stede var 18 medlemmer og 1 gjest.

Av post var det kommet innbydelse til deltakelse i en frimerkeutstilling i Gdansk over merker fra baltiske land samt motivsamlinger av maritim karakter. De sist ankomne tidsskrifter ble anmeldt av bibliotekaren.

Under eventuelt etterlyste Dahl en ny liste fra frimerkeluka i Oslo, men formannen kunne bare konstatere at den ikke var kommet. Ingolf Nilsen orienterte litt om julemøtet den 16/12 hvor det ville bli servert en enkel varmrett med øl og kaffe etterpå. Johnsen leste fra Stavanger Aftenblad en anmeldelse av den nye Norgeskatalogen hvor en kunne konstatere en markant stigning på de aller fleste merker. En komplett Norges-samling koster i dag ifølge katalogen kr. 1 860,—.

10 vanskelige spørsmål av både filatelistisk og annen art ble arrangert av formannen.

Det var kommet inn litt materiale til en auksjon. Omsetningen utgjorde kr. 13,45. Til slutt kom utvalgsheftene frem og sirkulerte rundt bordene inntil møtet sluttet ca. kl. 22.

Arne Arnesen.

Møte nr. 454 (julemøte) ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag den 16. desember 1958 under ledelse av formannen, Erling Knudsen. 19 medlemmer var til stede.

Man gikk straks til et festlig dekket bord hvor festkomitéen bød på brun lapskaus og øl. Etter maten refererte formannen den ankomne post, Iletanytt og melding om en auksjon i Sverige. Bibliotekaren anmeldte de siste tidsskrifter. Et 5 kr. V var satt opp til gratis utlodning blant de medlemmer som hadde betalt kontingent for 1959. Merket ble meget populært vunnet av vårt trofaste medlem Fallang, som i parentes bemerket hadde rundet de 80 år dagen før møtet.

Ingolf Nilsen opplyste til almen tilfredshet at festkomitéen denne gang hadde funnet å kunne sløyfe det tradisjonelle øyeblikkslotteri til dekning av underskuddet på serveringen. Mens deltakerne koset seg med kaffe og gammeldagse peppernøtter, holdt auksjonarius sin auksjon som innbrakte kr. 35,75.

Senere gikk praten livlig med forfriskninger av ymse slag inntil det hele var over omkring midnatt.

Arne Arnesen.

Møtedager 1959: 13. januar, 27. januar, 10. februar, 24. februar generalforsamling (junior-møtet sløyfes), 10. mars, 31. mars, 14. april, 28. april, 12. mai, 1. september, 15. september, 29. september, 13. oktober årsfest (junior-møtet sløyfes), 27. oktober, 10. november, 24. november, 8. desember, 15. desember.

Møtene holdes i Handelens Hus. Juniormøtene begynner kl. 18.00 og seniormøtene kl. 20.00.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

På klubbens årsmøte den 12. februar ble følgende styre valgt for 1959:

Olav Langkaas, formann,
Jan Augustsen, varaformann,
Per Thingstad, kasserer,
Einar Waden, sekretær,
John Høgseth, varamann,
Einar Tinnesand, varamann,
Øystein Dragland, bytteleder,
Bjarne Rasmussen, revisor.

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte ble holdt i ABC-kroen den 12. januar 1959 kl. 19.30. Til stede var 14 medlemmer. Formannen åpnet med å ønske medlemmene godt nytt år og påpekte i sin innledningstale vanskelighetene med å skaffe så gode programmer som ønskelig på klubbmøtene. Han håpet imidlertid på et godt år. Formannen tok opp spørsmålet om en festaften i vårsestret. Møtedager for de kommende måneder ble fastsatt.

Leif Mürer anmeldte så den nye Norgeskatalogen, den 16. i rekken. Anmelderen roste både papir, trykk og klisjéer og uttalte at katalogen, som nå nærmer seg karakteren av en håndbok, er et godt skritt framover for å skape en noe

nær fullkommen katalog over norske frimerker. Det er unnlatt å ta med opplysninger som er gitt, bl. a. om 20 mm-utgaven. Om prisene uttrykte anmelderen tilfredshet med at det er redaksjonskomitéens vurdering og ikke frimerkehandlerens skjønn som har vært avgjørende for prisansettelsene. Om krigstidsmerkene (1940–1945) mente anmelderen at prisene var for lavt ansatt, da de lave prisene fører til at utenlandske samlere og handlere, som ikke kunne skaffe seg merkene under krigen, nå kjøper opp disse utgavene til en billig penge og så kan vente på den dagen da de norske beholdningene er uttømt.

Deretter kåserte formannen om «Verdens største frimerkesvindler», den østerrikske advokaten Reiters forsøk på å skaffe seg et millionopplag av Islands Alltingsmerker (1930) direkte fra trykkeriet i Wien, et forsøk som skaffet ham 1½ års straffarbeid i stedet for 20 millioner i penger. — Stark framførte deretter første del av en «Frimerkekavalkade gjennom 1900-tallet» og tok for seg de viktigste frimerkebegivenhetene i historisk belysning for årene 1900 og 1901.

Møtets offisielle del ble avsluttet kl. 21. Samværet fortsatte til kl. 22.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1444 ble holdt 5. januar 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen. Fremmøte: 65 medlemmer og 4 gjester.

Sekretæren leste opp jule- og nyttårshilsener samt la frem en del nyheter og bytteønsker. Så fikk man møtestatistikk for året 1958 ved Thor M. Holtan. Det viser seg at fremmøtet holder seg konstant med vel 80 medlemmer pr. møte. 4 medlemmer hadde deltatt i alle møter i fjor, og Tørjensen leder stort med 943 møter alt i alt.

Trygve Sommerfeldt orienterte deretter om frimerkeutgavene i 1958. I dette året var det i henhold til Yvert gitt ut ca. 2900 nye frimerker mot 2400 de to foregående år. Anskaffelsen ville ha kostet ca. 4000 til 5000 kroner.

Falkenberg spurte angående franske katalogpriser i forbindelse med franc-devalueringen. — Thrap-Meyer slo fast at frimerkenes verdi er uavhengig av valutamessige forandringer.

Møtet ble hevet kl. 20.30.

Harold Hvistendahl.

Møte nr. 1445 ble holdt 19. januar 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen. Det var møtt frem 82 medlemmer og 5 gjester.

Formannen lyste fred over minnet til medlem nr. 209/58 kontorsjef Mads Slang, som var avgått ved døden.

Formannen refererte nyttårsønske fra Arbeidernes Filatelistklubb og takkeskriv fra samme for tilsendt Norgeskatalog 1959; videre brev fra et medlem som klaget over Postverkets frankatur. Et greit eksemplar av et returbrev ble sendt rundt til beskuelse.

Sekretæren la frem en del nyheter og noen bytteønsker.

Deretter fikk Per Gellein ordet for å redegjøre for «Høstkonkurransen 1958». Som jury fungerte, foruten Gellein, Anders Evensen jr. og Nils Nickelsen.

Gellein innledet med å si at denne gang var det bare kommet inn 3 samlinger til konkur-

ransen, mot 24 i 1956 og 13 i 1957. Han ville derfor henstille til styret å ta saken opp, eventuelt diskutere på et medlemsmøte, hva man kunne gjøre for å stimulere interessen for å delta. Gellein nevnte flere alternativer: Holde konkurransen annet hvert år, forandre tidspunktet for innlevering, et år bare Norgessamlinger etc.

De innkomne samlinger ble honorert slik: Samling nr. 1: *Sverige*, eier Johs. Jensen, Oslo — diplom. Samling nr. 2: *Holland*, eier Sig. Pedersen, Bergen — bronse plakett. Samling nr. 3: Temasamling: *Fishes and fishing on stamps*, eier Harold Hvistendahl, Bærum — sølv plakett med juryens anbefaling og gratulasjon.

Deretter ble det lagt frem til gjennomsyn 10 bind av en verdenssamling på 59 bind. Møtet ble hevet kl. 21.00.

Harold Hvistendahl.

SKIENS FILATELISTKLUBB

Årsmøte ble holdt mandag 9. februar d. å. i Festiviteten, Skien. I forbindelse med årsmøtet ble det holdt en enkel spiseaften.

Møtestedet i Skien fra og med 12. januar er i Festiviteten.

Møtedager 1959–1960. (Den andre og fjerde mandag hver måned, unntatt juni, juli og august.) 12. januar 26. januar, 9. februar årsmøte, 23. februar, 9. mars, 23. mars (Porsgrunn, Central-Kafeen), 13. april, 27. april, 11. mai, 25. mai, 14. september, 28. september, 12. oktober (Porsgrunn, Central-Kafeen), 26. oktober, 9. november, 23. november, 7. desember, 11. januar 1960, 25. januar, 8. februar årsmøte.

TROMS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 264 ble holdt 28. november på Bangsunds kontor. Til stede var 8 medlemmer.

Formannen refererte innkomne skriv, bl. a. fra Fred, som minner om Norrbotten Filatelistförenings jubileum. Samtidig sendte han 10 gevinster til klubbens lotteri.

Medlemmene fikk så høre Frimerkeposten 8/10 1958, lydbåndopptak fra Bergens Filatelist-Klub. Det var en samtale med avdelingssjef Karl Strand om Kinas frimerker, ved Eivind Eliassen.

Ved kaffen i Arbeiderforeningens salong sirkulerte ferske utvalgshefter, og det ble avvirket et utvidet gratislotteri.

Møte nr. 265 ble holdt på Bangsunds kontor 9. januar. Til stede var 11 medlemmer.

Formannen refererte rundskriv fra Postverket om de nye kronemerker (det falt da en dyster taushet over forsamlingen). Fra Norrbotten Filatelistförening forelå anmodning om å oppnevne et medlem av juryen til *Frimärksexpo Luleå*.

Arbeiderforeningens salong var heldigvis ledig, så vi tok med Frimerkeposten 20/9-58 fra Bergens Filatelist-Klub. Selv om lydbåndet ble kjørt under kaffen, greidde det likevel å fange tilhørernes oppmerksomhet. Omsetningslederen hadde et rikholdig utvalg av hefter og salget gikk godt. Til slutt gratislotteri.